

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr

5311

Intern Journal nr

Internt arkiv nr

Rapport lokalisering

Gradering

Kommer fra arkiv

Grong Gruber AS

Ekstern rapport nr

Oversendt fra

Grong Gruber a.s.

Fortrolig pga

Fortrolig fra dato:

Tittel

Befaring av W- mineralisering ved Lassemovatnet

Forfatter

A. Haugen

Dato

År

07.10. 1980

Bedrift (oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)

Grong Gruber

Kommune

Namsskogan

Fylke

Nord-Trøndelag

Bergdistrikt

1: 50 000 kartblad

18242

1: 250 000 kartblad

Grong

Fagområde

Geofysikk

Dokument type

Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt)

Lassemovatnet

Råstoffgruppe

Råstofftype

Sammendrag, innholdstegnelse eller innholdsbeskrivelse

Befaring og VLF- målinger.

GRONG GRUBER A/S

Prospekteringsavd.

Fra : A. Haugen

Dato: 07.10.80

BEFARING AV W-MINERALISERING VED LASSEMOVATNET

1. INNLEDNING

Skjerp - området med W ved Lassemovatnet ble befart 13.08.80. Skjerpellet skulle iflg. kart være lokalisert i østlig vik på Lassemovatnet, like ved skogsbilvei. I veiskjæringen ble sett flere rustflekker samt spor etter spregning, men man kunne ikke eksakt si hvor skjerpellet lå, selv om man nok var kun inntil 5 m fra antatt W-mineralisering.

En var overrasket over terrenget på stedet og hadde ikke ventet en bratt skråning rett opp fra den mineraliserte sone. Etter 50 m er imidlertid terrenget normalt, likevel er vel bråken så høy at den nok kan virke inn på mulige tolkninger av geofysiske resultater.

2. OBSERVASJONER

I veiskjæringen der W-mineraliseringen skal være lokalisert, sees de forskjellige bergartsvariasjoner som er beskrevet av C. Pease (1979). En legger merke til at innholdet av pyritt er meget beskjedent selv om det gir en klar rustsone. Sure bergarter ser ut til å dominere i heng av skjerpellet. Sonen synes falle flatt mot Syd. Et par hundre meter mot SØ dukker sandige biotitt skifre opp.

Det ble lagt opp til en tett måling med VLF i området hvor det ble observert rust i veiskjæring. To stasjoner ble benyttet - BOF og GYD. 4 profiler med 25 m mellomrom ble målt med 12,5 m mellom målepunktene. Lokalisering av måleprofilene er vist på vedlegg 1. I praksis er altså en strøklengde på 75 m målt svært detaljert i heng av antatt lokalisering av W-mineraliseringens fortsettelse.

I tillegg ble det så målt protonmagnetometer i det samme stikningsnett, med 5-12,5 m mellom målepunktene.

Alle måleprofil starter ved vei/vannkant. En kulvert ved profil 25V virker sterkt inn på magnetometermålingen, kanskje svakt også på VLF-målingen.

3. RESULTATER

VLF-målingenes reell-komponent viser for både BOF (vedlegg 2) og GYD (vedlegg 3) et jevnt stigende felt mot SØ. Ingen helt markerte anomalier finnes, med unntak av en på pr 250 for st. BOF. Denne kan også være feil-måling.

Generelt kan sies at alle profiler har en tendens til svak anomali ved vannkanten. Spesielt godt sees dette for st. GYD som ligger i mer gunstig retning. Om denne anomali skyldes vannet eller mineralisering er vanskelig å avgjøre, men på pr 250 for st. BOF er anomalien klart inne på land slik at det antas at den skyldes en leder.

Videre merker man seg at reell-, fulgt av imaginær-komponenten har en markert og gjennomgående fleksur ved ca. 100S. Denne ser ut til å definere henggrense av den sure bergart (granodioritt) mot et kalklag. Den siste delen av måleprofilene har små fleksurer som nok skyldes små innhold av pyritt/magnetkis i biotitt-skiferen.

Generelt tyder VLF-målingene på et område med svake ledere. Ved veien finnes nok en leder av liten utstrekning. SØ-over er lederne svake, men med en viss strøk utbredelse.

Protonmagnetometermålinger gir ingen tilleggs-opplysninger om den mulige W-mineralisering. Den synes derimot å indikere grense mellom kalk og biotitt-skifer ved ca. 150S.

4. KONKLUSJONER

Den rekognoserende og i og for seg begrensede VLF-måling over W-mineraliseringen v/Lassemovatnet, har brakt lite nytt inn i bildet. For at en skulle få en nøyaktig vurdering av mineraliseringen, burde man hatt muligheten til å måle noe mer på liggsiden (utover vannet). Likevel synes målingen å indikere en svak leder av liten utstrekning langs veien. I tillegg er det påvist en leder på hengen av den sure sone og i et tilsvarende geologisk miljø. Denne er sterkere og mer markert og bør undersøkes i marken.

VLF-målingene gikk greit, en hadde ingen vansker med signalende. Det antas at det jevnt stigende felt har sin årsak i den bratte skrent opp fra veien. Protonmagnetometer viste seg lite egnet her.

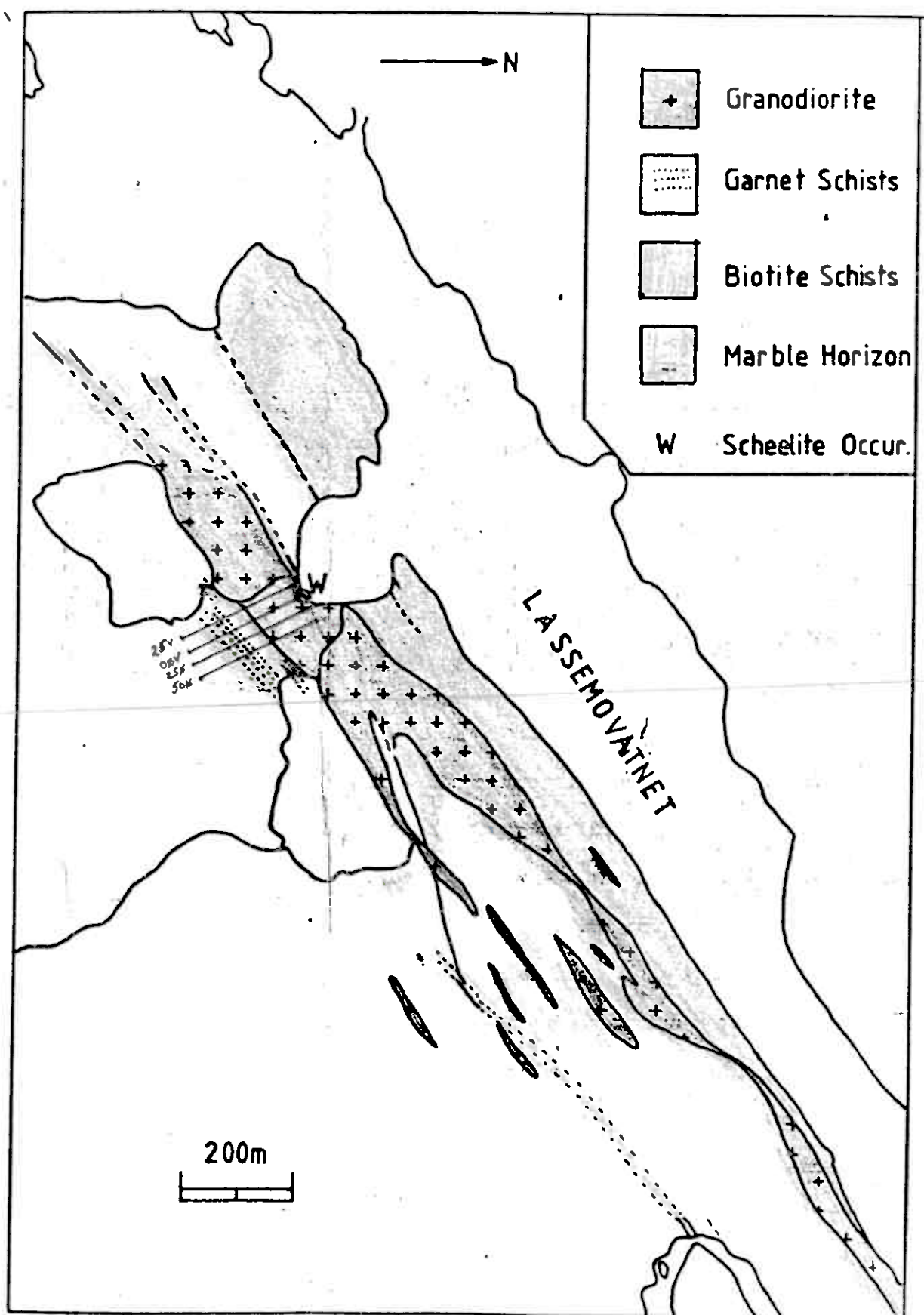

Fig. 1 :- Geology of the area local to the Lassemovatnet prospect